

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010299
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3121010299.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného C. H. O. obžalovanej spoločnosti C.-I. I.. W.. V.. na hlavnom pojednávaní konanom 26. októbra 2021 v Trenčíne, takto

rozhodol:

1/ obžalovaný C. H., narodený XX.F. XXXX v X., trvale bydliskom D. XX,

2/ obžalovaná spoločnosť C.-I., I..W..V., X.: XX XXX XXX, A.: XXXXXXXXXXXX, X.: I., I. I. D. XX

sú vinní, že

1. obžalovaný C. H. ako konateľ spoločnosti C.-I., I..W..V., X.: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX, so sídlom D. XX ako platiteľ dani z príjmov právnickej osoby podal dňa 29.06.2017 daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2016, kde si uznal daňovú povinnosť 960,- € a dňa 21.06.2018 podal daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2017, kde si uznal daňovú povinnosť 960,- €, celkovo v sume 1.920,- € a zároveň obvinený ako platiteľ dane z pridanej hodnoty podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 4. štvrťrok 2015 a 4. štvrťrok 2017, v ktorých si určil vlastnú daňovú povinnosť celkovo v sume 3.716,81 €, avšak túto následne podľa zákona a na základe ním predložených daňových priznaní neuhradil v deň splatnosti jednotlivých daní Daňovému úradu Trenčín, kontaktné miesto Dubnica nad Váhom, a to aj napriek tomu, že v deň splatnosti predmetných daní disponoval dostatočným množstvom voľných finančných prostriedkov na ich úhradu, čím neuhradením uvedených daní mu vznikol dlh voči Daňovému úradu celkovo v sume 5.636,81 €,

2. obžalovaná spoločnosť C.-I. I..W..V., v mene ktorej konal obvinený C. H., ako platiteľ dani z príjmov právnickej osoby, podala dňa 29.06.2017 daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2016, kde si uznala daňovú povinnosť vo výške 960,- € a dňa 21.06.2018 podala daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2017, kde si uznala daňovú povinnosť výške 960,- €, celkovo v sume 1.920,- € a zároveň ako platiteľ dane z pridanej hodnoty podala daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 4. štvrťrok 2015 a 4. štvrťrok 2017, v ktorých si určila vlastnú daňovú povinnosť celkovo v sume 3.716,81 €, avšak túto následne podľa zákona a na základe konateľom predložených daňových priznaní neuhradila v deň splatnosti jednotlivých daní Daňovému úradu Trenčín, kontaktné miesto Dubnica nad Váhom, a to aj napriek tomu, že v deň splatnosti predmetných daní disponovala dostatočným množstvom voľných finančných prostriedkov na ich úhradu, čím neuhradením uvedených daní jej vznikol dlh voči Daňovému úradu celkovo v sume 5.636,81 €,

teda

- obžalovaný C. H. v bode 1/ vo väčšom rozsahu nezaplatil splatnú daň,

- obžalovaná spoločnosť C.-I. I..W..V.. v bode 2/ vo väčšom rozsahu nezaplatila splatnú daň,

čím spáchali

- obžalovaný C. H. v bode 1/ prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona,

- obžalovaná spoločnosť C.-I. I..W..V.. v bode 2/ prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona.

-

Za to sa odsudzujú

I. Obžalovaný C. H. podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písmeno j), písmeno k), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na peňažný trest 1.000,- € (tisíc eur).

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody 3 (tri) mesiace.

II. Obžalovaná spoločnosť C.-I. I..W..V.. podľa § 3 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov („zákon č. 91/2016 Z. z.“) s odkazom na § 278 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písmeno j), písmeno k), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a § 16 odsek 1, odsek 2 zákona č. 91/2016 Z. z. na trest zákazu činností, a to

- sprostredkovateľskej činnosti v oblasti obchodu,
- sprostredkovateľskej činnosti v oblasti služieb,
- sprostredkovateľskej činnosti v oblasti výroby,
- údržby motorových vozidiel bez zásahu do motorickej časti vozidla,
- nákladnej cestnej dopravy vykonávanej vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozidla a poskytovania služieb vedenia cudzieho motorového vozidla,

a to na 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

17.03.2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín („prokurátor“) na Okresný súd Trenčín obžalobu 2Pv 249/20/3309 z 16.03.2021 na obvinených C. H. a spoločnosť C.-I., I..W..V.. pre podozrenie zo spáchania prečinov nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Rozsudkom 1T 30/2021 z 25.05.2021 („rozsudok 1T 30/2021“) súd obžalovaného H. a spoločnosť C.-I., I..W..V.. uznal za vinných zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe (vychádzajúc aj z toho, že obžalovaný H. sám za seba aj v mene spoločnosti C.-I., I..W..V.. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.), za čo obžalovanému H. uložil peňažný trest 1.000,- € vrátane ustanovenia náhradného trestu odňatia slobody 3 mesiace a obžalovanej spoločnosti C.-I., I..W..V.. uložil trest zákazu činností - sprostredkovateľskej činnosti v oblasti obchodu, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti služieb, sprostredkovateľskej činnosti v oblasti výroby, prípravných prác k realizácii stavby, údržby motorových vozidiel bez zásahu do motorickej časti vozidla, nákladnej cestnej dopravy vykonávanej vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozidla a poskytovania služieb vedenia cudzieho motorového vozidla, a to na 12 mesiacov.

Na základe odvolania podaného prokurátorom Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, uznesením 23To 58/2021 z 10.08.2021 („uznesenie 23To 58/2021“) rozsudok 1T 30/2021 v celom rozsahu zrušil z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. a vec tunajšiemu súdu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V uznesení 23To 58/2021 odvolací súd okrem iného k dôvodom zrušenia podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. uviedol, že pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že jedným z konateľov spoločnosti C.-I., I..W..V.. (obžalovanej 2/) je aj obžalovaný 1/ H., ktorý v priebehu prípravného konania i konania pred súdom vykonával aj procesné práva obžalovanej 2/, takéto „procesné zastúpenie“ obžalovanej 2/ v tomto trestnom konaní považoval za rozporné s príslušnou právnou úpravou, ktoré možno chápať aj ako porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom - § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.. Poukázal na príslušnú dikciu zákona č. 91/2016 Z. z. (najmä § 27), k čomu uviedol, že obžalovaný 1/ zvolil obžalovanej 2/ 24.05.2021 na plnú moc na účely obhajoby obhajcu. Nešlo teda o špecifické plnomocenstvo na účely zastupovania obžalovanej 2/ v tomto trestnom konaní podľa § 27 ods. 2 veta prvá zákona č. 91/2016 Z. z.. Pritom len štatutárny orgán, zástupca či ustanovený opatrovník má v trestnom konaní proti právnickej osobe rovnaké práva a povinnosti ako obvinená právnická osoba, teda bude mať možnosť využiť v konaní všetky procesné inštitúty, ktoré inak prináležia obvinenému. Okrem iného tak bude môcť pred súdom dať aj vyhlásenie o tom, že právnická osoba je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe - § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.. Zároveň však platí, že za právnickú osobu nemôže konať ten, kto je obvineným či svedkom v tej istej trestnej veci. To neplatí len v prípade, ak ide o jediného člena orgánu právnickej osoby, alebo o jedinú fyzickú osobu, ktorá tvorí právnickú osobu. V prejednávanej veci však obžalovaná 2/ spoločnosť C.-I., I..W..V.. má (a mala aj v čase spáchania stíhanej trestnej činnosti) až dvoch konateľov, a to jednak obžalovaného 1/ H., ako aj v tomto trestnom konaní vypočutého svedka T. H.. Preto s poukazom na ustanovenie § 27 ods. 6 zákona č. 91/2016 Z. z. nemôže žiaden z nich v predmetnom trestnom konaní konať za obžalovanú 2/. Z tohto pohľadu tak nebol správny procesný postup prvostupňového súdu, ak umožnil na hlavnom pojednávaní po prednese obžaloby obžalovanému 1/ ako jednému z konateľov obžalovanej 2/ urobiť vyhlásenie o tom, že táto obžalovaná 2/ je vinná zo spáchania skutku. K dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. uviedol, že ním môže byť napr. chyba pri vyhlásení rozsudku, aj keby išlo o početovú chybu. Takúto chybu totiž nemožno odstrániť opravou rozsudku (§ 174 Tr. por.), ale je možné ju napraviť len zrušením rozsudku v odvolacom konaní (primerane pozri R 22/1977). Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, ako aj z písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že rozsudok bol vyhlásený dňa 25.05.2021 v prípade skutku 1/ právne kvalifikovaného ako prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. v takom znení, že konaním obžalovaného 1/ H. vznikol dlh voči daňovému úradu celkovo v sume 2.636,81 €. V prípade rozsahu činu 2.636,81 € by však v zmysle príslušných zákonných ustanovení nešlo o trestný čin (táto suma by musela byť najmenej vo výške 2.660,- €). Pritom obžalovaný 1/ dal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine vo vzťahu ku skutku 1/ podanej obžaloby, v ktorej bola naopak už uvedená suma 5.636,81 €, a k výroku o vine nevykonával súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dokazovanie. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že napadnutý rozsudok bol vyhlásený s vyššie uvedenou chybou v prípade skutku 1/. Odvolací súd uzavrel, že po vrátení vecí bude úlohou súdu prvého stupňa vec znovu prejednať so zameraním sa na odstránenie vyššie uvedených pochybení. Predovšetkým bude súd prvého stupňa povinný postupovať v zmysle ustanovenia § 27 zákona č. 91/2016 Z. z. a konať v predmetnom trestnom konaní na hlavnom pojednávaní už s osobou oprávnenou konať za právnickú osobu - obžalovanú 2/, ktorej na hlavnom pojednávaní umožní urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v ustanovení § 257 ods. 1 Tr. por.. Naopak v prípade vyhlásenia obžalovaného 1/ bolo toto prijaté správne vo vzťahu k skutku 1/ uvedenému obžalobe, ktorý skutok bol však už súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vyhlásený s vyššie uvedenou chybou, čo bude musieť súd prvého stupňa napraviť. Prvostupňový súd bude v rámci rozhodovania o trestoch povinný tiež zohľadniť aj ďalšie prípadné úhrady daňových nedoplatkov, ktoré sú predmetom tohto trestného konania, resp. na hlavnom pojednávaní vykonať aj ďalšie dôkazy, ak v konaní vyvstane takáto potreba. Z pohľadu zásad ukladania trestov odvolací súd dodal, že v prejednávanej veci sa prvostupňový súd s poukazom na § 1 ods. 2 zákona č. 91/2016 Z. z. nezaoberal aj možnosťou upustenia od potrestania obžalovanej 2/ podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (§ 11 zákona č. 91/2016 Z. z.). Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd totiž v prípade právnickej osoby musí prihliadať aj na pôsobenie právnickej osoby po spáchaní trestného činu, najmä na jej účinnú snahu odstrániť škodlivé následky trestného činu alebo dobrovoľne nahradiť spôsobenú škodu, ako aj očakávaný dôsledok výkonu trestu pre ďalšiu činnosť právnickej osoby - § 11 ods. 2 písm. c), d) zákona č. 91/2016 Z. z.. Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora považoval za potrebné uviesť, že trest zákazu činnosti uložený obžalovanej 2/ v trestnom rozkaze súdu prvého

stupňa spočívajúci v zákaze podnikat' v celom predmete jej podnikania považuje skôr za likvidačný, a nie primeraný. Na druhej strane považoval za správne a významné úvahy prvostupňového súdu v otázke ukladania trestov spočívajúce v tom, že nezaplatenie daní v tomto prípade malo byť dôsledkom toho, že spoločnosti C.-I., I..W..V.. neboli v roku 2016 po riadnom vykonaní prác vyplatené od inej spoločnosti faktúry v súhrnnej hodnote 19.610,- €. Napokon sa odvolací súd nestotožnil s konštatovaním prvostupňového súdu, že právnická osoba nemôže viesť riadny život v pravom slova zmysle, a preto jej nemôže byť prípadne priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., k čomu dal do pozornosti, že podľa dlhodobu ustálenej súdnej praxe právneho pojmu „vedenie riadneho života“ zodpovedá také správanie páchatela, pri ktorom dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spoluzitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov. Vyhodnotiť túto „obsahovú“ definíciu pojmu vedenia riadneho života (pred spáchaním trestného činu) je možné, i keď len čiastočne, aj v prípade právnickej osoby. Tento názor je v súlade s § 1 ods. 2 zákona č. 91/2016 Z. z., pričom z § 11 ods. 1 zákona č. 91/2016 Z. z. výslovne vyplýva, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa aj na pomery právnickej osoby vrátane jej doterajšej činnosti, teda v prenesenom význame slova na jej doterajší život. Zároveň, ak by neprichádzalo do úvahy posudzovanie vedenia riadneho života právnickej osoby pred spáchaním trestného činu, tak by nebolo možné jej priznať ani priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., že už bola za trestný čin odsúdená.

Prihliadnuc na to, že obžalovaná spoločnosť C.-I., I..W..V.. si ani po výzve súdu z 23.08.2021, ktorá jej bola doručená do vlastných rúk 27.08.2021) neurčila osobu na vykonávanie úkonov v tomto trestnom konaní, súd jej uznesením 1T 30/2021 z 06.10.2021 podľa § 27 ods. 7 zák. č. 91/2016 Z. z. na vykonávanie úkonov v tomto trestnom konaní ustanovil opatrovníka K. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorá s ustanovením vopred výslovne súhlasila.

Riadiac sa názorom odvolacieho súdu vyjadrenom v uznesení 23To 58/2021 súd konštatuje, že po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní (vo vzťahu k vyhláseniu obžalovanej spoločnosti C.-I., I..W..V.. bola obžaloba opätovne prednesená, keďže vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. predpokladá, že mu bezprostredne predchádza prednes obžaloby zo stany prokurátora, na ktorý sa vyhlásenie viaže) boli obžalovaní poučení o všetkých ich procesných právach podľa § 34, § 121 Tr. por.. Zároveň boli obaja obžalovaní poučení podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku skutkom uvedeným v obžalobe môžu urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaní po tomto poučení zhodne (obžalovaný H. ešte na hlavnom pojednávaní 25.05.2021 a obžalovaná spoločnosť C.-I., I..W..V.. na hlavnom pojednávaní 26.10.2021) urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Nakoľko uznali vinu zo spáchania skutkov, súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por., pričom na všetky položené otázky v zmysle cit. ust. obžalovaní odpovedali „áno“. Prokurátor následne vyjadril súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaných a vykonal dokazovanie len k výrokom o trestnoprávných sankciách. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaných o uznaní viny zo spáchania stíhaných skutkov bez narušenia ich skutkovej totožnosti, keď ich právne posúdil zhodne tak, ako boli posúdené v podanej obžalobe, teda ako prečiny nezaplatenia dane a poisťného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., pretože boli naplnené všetky štyri zákonné formálne znaky tohto trestného činu, tj. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania obsiahnutých v spise nemal pochybnosti o vine obžalovaných s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykoná len k výrokom o trestnoprávných sankciách.

Na návrh procesných strán súd postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy, a to výpis obžalovaného H. z evidencie priestupkov (č. l. 156), odpis obžalovaného H. z registra trestov (č. l. 158), správu obce D. (č. l. 159), výpis z obchodného registra spoločnosti C.-I., I..W..V.. (č. l. 152), faktúry (č. l. 198 a 199), výpis z listu vlastníctva (č. l. 196), pracovná zmluva (č. l. 195) a doklady o zaplatení (č. l. 193 a 194) a oznámenie z daňového úradu predložené obhajcom na hlavnom pojednávaní 26.10.2021.

Z výpisu z registra priestupkov vyplynulo, že obžalovaný H. sa v období od 22.04.2016 do 07.01.2021 dopustil celkom 12-tich priestupkov, a to všetko na úseku dopravy, ktoré boli vyriešené buď napomenutím alebo v blokovom konaní pokutami od 10,- do 100,- €. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný H. pred spáchaním stíhaného skutku nebol súdne trestaný a ani trestne stíhaný. Podľa správy obce D. má obžalovaný u nich trvalý pobyt, kde sa aj zdržiava, pričom jeho správanie nebolo riešené komisiou verejného poriadku. Z výpisu z obchodného registra obžalovanej spoločnosti C.-I.,

I..W..V.. vyplýva, že jej jediným spoločníkom je od 21.04.2011 obžalovaný H., ktorý súčasne vykonáva i funkciu jej konateľa. Predmetmi jej činnosti okrem tých, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku, sú aj uskutočňovanie stavieb a ich zmien, vykonávanie prípravných prác k realizácii stavby, maloobchod a veľkoobchod. Podľa faktúr č. VF2 a VF6 obžalovaná spoločnosť C.-I., I..W..V.. ako dodávateľ fakturovala spoločnosti T. D. I..W..V.. sumu 9.800,- € so splatnosťou 03.03.2016 a sumu 9.810,- € so splatnosťou 03.05.2016. Z výpis z listu vlastníctva č. 627 pre katastrálne územie D. vyplýva, že obžalovaný je podielovým spoluvlastníkom v 1 rodinného domu a pozemku o výmere 688 m². Podľa pracovnej zmluvy obžalovaná spoločnosť C.-I., I..W..V.. zamestnáva od 01.04.2015 obžalovaného H. ako „pracovníka na stavbe a podľa potreby“ na dobu neurčitú s dohodnutou hrubou mzdou 2,65 € na hodinu. Z dokladov o zaplatení vyplynulo, že obžalovaný H. zaplatil daňovému úradu 20.04.2021 sumu 960,- € a 25.05.2021 sumu 200,- €. Z oznámenia z daňového úradu vyplýva, že nadmerný odpočet v sume 301,36 €, ktorý vznikol na dani z pridanej hodnoty 22.07.2021 za zdaňovacie obdobie 1. štvrtrok 2021 sa použije na úhradu daňového nedoplatku na dani z pridanej hodnoty v sume 301,36 € za zdaňovacie obdobie 4. štvrtrok 2015, ktorý bol splatný 25.01.2016 (jedná sa o obdobie stíhané obžalobou).

Obžalovaný H. i spoločnosť C.-I., I..W..V.. v priebehu hlavného pojednávania stíhané skutky oľutovali. Ak by obžalovaný H. vopred vedel, ako to celé môže dopadnúť, nikdy by k spáchaniu stíhaných skutkov nedošlo. Tiež obžalovaný H. popísal, že nezaplatenie daní bolo výsledkom toho, že spoločnosti C.-I., I..W..V.. neboli v roku 2016 vyplatené od spoločnosti T. D. I..W..V.. dve faktúry v súhrnnej hodnote 19.610,- €, a to ani opakovaných urgenciách a napriek tomu, že oni si svoje práce riadne vykonali. Jednalo sa o klasický problém, keď nebola vyplatená ich subdodávka na väčšej stavbe. Práve tento príjem mal byť použitý na zaplatenie daňových povinností, ktoré vznikli jemu a spoločnosti aj z týchto faktúr. Spoločnosti sa vtedy nedarilo, faktúry neboli zaplatené a obžalovaný bol v tom, že ak oni nezaplatia daň, ktorá im vyplýva aj z faktúr, ktoré neboli zaplatené im, nemôžu sa tým dopustiť trestného činu. Preto splatnú daň daňovému úradu nezaplatil. Navrhol, aby mu bol uložený peňažný trest, ktorý by dokázal splatiť, keďže momentálne dosahujú príjem. Poukázal, že uloženie trestu, ktorým by jemu bolo zakázané vykonávať funkciu spoločníka a konateľa spoločnosti C.-I., I..W..V.. a zároveň tejto spoločnosti uložený zákaz vykonávať stavebné práce a fakturovať materiál (maloobchod a veľkoobchod), by bol pre neho a jeho rodinu, ako aj pre spoločnosť C.-I., I..W..V.. likvidačný, keďže on je „robotník, stavbár“ a je to jediné, čo vie robiť on a vlastne aj jediné, čím sa de facto spoločnosť C.-I., I..W..V.. zaoberá. Nemala by teda spoločnosť v čom podnikáť, nemohol by dokončiť ani existujúce zákazky, čo by zrejme znamenalo nielen stratu jeho príjmov, ale aj zánik spoločnosti ako takej. Nebolo by tiež možné v takomto prípade uhradiť existujúce záväzky voči daňovému úradu, čo by vyústilo do exekúcie. Je pritom jeho hlavným cieľom tieto splatiť, s čím už aj začal a daňovému úradu v dvoch splátkach zaplatil 1.160,- € ako úhradu ich častí, pričom na tento účel bol použitý aj nadmerný odpočet, a to podľa listu daňového úradu z 05.08.2021.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd aplikujúc § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. boli u obžalovaného H. zistené štyri poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. (pred spáchaním skutku viedol riadny život), § 36 písm. k) Tr. zák. (preukázateľne postupne uhradza spôsobený daňový nedoplatok), § 36 písm. l) Tr. zák. (ku skutku sa priznal a tento oľutoval) a § 36 písm. n) Tr. zák. (samotným vyhlásením o jeho vine na hlavnom pojednávaní, s čím sa súd osobitne zaoberá nižšie, napomáhal súdu pri ukončení veci) a žiadna príťažujúca okolnosť podľa § 37 Tr. zák.. Pokiaľ súd vzhliadol poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu vo vedení riadneho života hoc sa obžalovaný pred spáchaním stíhaného skutku dopustil 12-tich priestupkov, riadil sa tým, že sa jednalo vždy o priestupky na úseku dopravy, pričom ich „vyšší“ počet je daný aj dobou sledovaného obdobia, keď je zrejmé, že sa jedná o priestupky za približne 5 rokov. Pokiaľ ide o obžalovanú spoločnosť C.-I., I..W..V.. závery o existencii poľahčujúcich a príťažujúcich okolnostiach tu platia obdobne. Preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák.) súd preto vychádzal tak u obžalovaného H., ako aj obžalovanej spoločnosti C.-I., I..W..V.. z prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností a trestná sadzba uvedená v § 278 ods. 1 Tr. zák. sa za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. zmenila znížením jej hornej hranice o 1/3.

Aplikujúc ustanovenia o treste uvedené vo výroku tohto rozsudku súd obžalovanému H. uložil tzv. alternatívny - peňažný trest 1.000,- € (vrátane náhradného trestu odňatia slobody 3 mesiace) a

spoločnosti C.-I., I..W..V.. podľa zákona č. 91/2016 Z. z. trest zákazu výkonu niektorých činností zapísaných ako predmety jej činnosti v obchodnom registri, a to na 12 mesiacov. Prihliadnuc na osobu obžalovaného H., najmä jeho doposiaľ bezúhonný život i prostredie, v ktorom žil a pracoval, ako aj na okolnosti prípadu totiž dospel k záveru, že uloženie takýchto trestov je pre zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaných postačujúce. Vo vzťahu k obžalovaným uloženým trestom súd ďalej poukazuje, že prihliadol tiež na okolnosti stíhaného prípadu, keď z vykonaného dokazovania a skutočností prebratých na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že nezaplatenie daní bolo výsledkom toho, že spoločnosti C.-I., I..W..V.. neboli v roku 2016 vyplatené od spoločnosti T. D. I..W..V.. dve faktúry v súhrnnej hodnote 19.610,- €, a to ani opakovaných urgenciách a napriek tomu, že oni si svoje práce riadne vykonali. Táto skutočnosť síce obžalovaného H. a obžalovanú spoločnosť C.-I., I..W..V.. v žiadnom prípade neospravedľňuje (nepredstavuje existenciu okolností, pre ktoré by ich konanie nemohlo byť posúdené ako trestný čin), zároveň ale bez jej existencie nemuselo k stíhanému konaniu na strane obžalovaných vôbec dôjsť, čo tiež musel súd nejakým spôsobom zohľadniť. Pokiaľ obžalovanému H. nebol uložený trest zákazu činnosti vykonávať funkciu spoločníka a konateľa spoločnosti C.-I., I..W..V.. a zároveň tejto spoločnosti nebol uložený zákaz vykonávať stavebné práce a fakturovať materiál (maloobchod a veľkoobchod), k tomu súd dáva do pozornosti dikciu § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého trest má v zásade postihovať len páchatel'a. Uloženie uvedených trestov by pritom práve dikcii tohto zákonného ustanovenia odporovalo, bolo by likvidačné tak pre obžalovaného H. a jeho rodinu, ako aj pre obžalovanú spoločnosť C.-I., I..W..V.. Obžalovaný H. ako jediný spoločník a jediný zamestnanec obžalovanej spoločnosti C.-I., I..W..V.. vykonávajúci celý jej predmet činnosti, je totiž robotník - stavbár, čo je to jediné, čo vie robiť a vlastne aj to jediné, čím sa de facto obžalovaná spoločnosť C.-I., I..W..V.. zaoberá. Nemala by teda obžalovaná spoločnosť C.-I., I..W..V.. v čom podnikáť, nemohla by dokončiť ani existujúce zákazky, čo by zrejme znamenalo výraznú stratu jej príjmov (aj príjmu obžalovaného H.). Nebolo by tiež možné v takomto prípade uhradiť existujúce záväzky voči daňovému úradu, čo by vyústilo do exekúcie. Pokiaľ ale súd uložil trest zákazu činnosti ostatných, ktoré sú mimo už uvedených zapísané ako predmet činnosti obžalovanej spoločnosti C.-I., I..W..V.., tým súd sledoval to, aby práve na tieto naďalej povolené činnosti sa obžalovaný H. a obžalovaná spoločnosť C.-I., I..W..V.. zamerali, tieto aj naďalej vykonávala, čím by malo dôjsť k čo najskoršiemu splateniu ich už splatných záväzkov voči daňovému úradu. Záverom v súlade s tým, čo uviedol odvolací súd v uznesení 23To 58/2021, že prvostupňový súd sa s poukazom na § 1 ods. 2 zákona č. 91/2016 Z. z. v pôvodnom rozsudku nezaoberal aj možnosťou upustenia od potrestania obžalovanej 2/ podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (§ 11 zákona č. 91/2016 Z. z.), keď pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd v prípade právnickej osoby musí prihliadať aj na pôsobenie právnickej osoby po spáchaní trestného činu, najmä na jej účinnú snahu odstrániť škodlivé následky trestného činu alebo dobrovoľne nahradiť spôsobenú škodu, ako aj očakávaný dôsledok výkonu trestu pre ďalšiu činnosť právnickej osoby - § 11 ods. 2 písm. c), d) zákona č. 91/2016 Z. z., tunajší súd poukazuje jednak na to, čo už skôr uviedol, že trest zákazu činnosti bol spoločnosti C.-I., I..W..V.. uložený len v rozsahu, aby sa spoločnosť sústredila na predmety jej reálnej činnosti a daňový nedoplatok čím skôr splatila a jednak na to, že napriek dlhšiemu časovému odstupe (od zahájenia tohto konania pred súdom uplynula doba viac ako 6 mesiacov), celý nedoplatok uhradený nebol a preto mal za to, že upustenie od jej potrestania by nebolo na mieste.

- vo väčšom rozsahu nezaplatil splatnú daň,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.